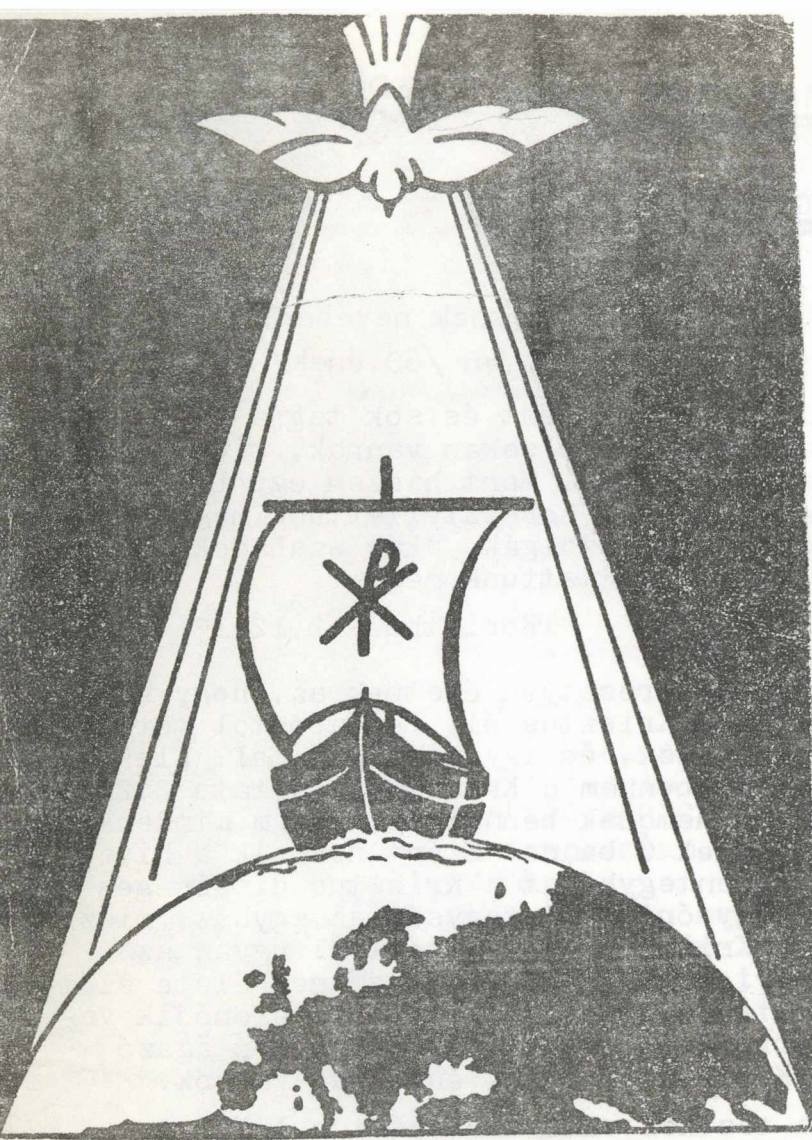

15. 7. 82

XX XI. ÉVFOLYAM

5-6. SZ.

PÜNKÖSD

1982.

~ISTEN :
LELE

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR
EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

OTTHONI -MAGÁNOS VAGY CSALÁDI- ÁHITAT

EGY TEST, EGY LÉLEK

/Pünkösöd/

Az Atyának, Fiunak, Szentléleknek nevében. Ámen.

Ének: Jövel, Szentlélek Uristen /60.ének/

Ige: Mert amiképen egy a test és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképen a Krisztus is. Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.

1Korinthus 12,12-13

Alapvető igazsága a keresztyén életnek az, hogy aki Krisztusban él, abban a Krisztus él. Pál apostol tette meg ezt a nagy felfedezést, és így kiáltott fel: Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus! /Galata 2,20/

A Krisztus azonban nemcsak bennem él, hanem mindenki-ben, akik igazán hisznek Ő benne. Ezért nevezik a hivek közösségét, az anyaszentegyházat a Krisztus dicsőséges testének. Egyetlen egy óriás életegység az egyház, misztikus teste annak a Krisztusnak, aki ott ül ugyan az Atya jobbán, királyi méltóságában, de akinek élete szétárad a tulajdonává tett lelkekben s úgy összefonódik velük, mint a fa szélingatta sugara a mélyben szétágazó millió gyökérrel. Krisztus a test, én a tag vagyok.

Világos, hogy a testhez való tartozást a lélek szabályozza. Levágott lábamat hiába szorítanak vascsavarral hozzám, egy test soha többé nem lennék, mert megszakadt közöttünk a lélek kapcsolata. Dermedt, szélütött karom idegen tárgy számomra, mert nem hódolhat a parancsoló és éltető léleknek.

Krisztushoz is, mint tagot, a Lélek kapcsol és vele való egységben ez tart meg. Mindent a Lélek mivel, ami a Krisztussal való életegységemet véghez viszi. A Lélek ébreszti bennem a bűnbánatot és a szomjuságot. Az közli velem a kegyelmet, és itat meg az irgalom orvosságával. A Lélek fuvallatára támad bennem a Krisztushoz való hó-

hódolásomnak nagy szenvedélye. A Lélek mámorosít meg a vértanúság édes borával. A Lélek szava szól lelkemnek a mélyén, mint babonás tavakban az elsülyedt harangok. Vádol, vagy helyben hagy, fedd, vagy jutalmaz. A Lélek ereje által kapcsolódom a Krisztus többi élő tagjaihoz s a Lélek cselekszi, hogy szolgálatom minden tagnak javára válik, viszont az ők imádságaik éltetnek engem. Nevüket nem tudom, számukat és helyüket sem, csak azt érzem, hogy a lelkünk óriás világláncba összefonódott, s a Lélek az, ami villanyütésként átszalad rajtunk, kiindulva Krisztustól és hozzá visszaérkezve. Tudom azt is, hogy az örökéletnek egyik legfőbb öröme, legnagyobb meglepetése az lesz, amikor szentől-szembe látjuk egymást mindazok, akik a Krisztuséi vagyunk, és ismerni fogunk minden lelket úgy, ahogy mi is ismerősök leszünk.

IMÁDSÁG: Szentlélek Isten, dicsőséges és áldott hatalom, Szentháromságnak harmadik személye, áldom erődöt, amellyel engem megvilágosítottál, hogy megismerjem mindazt, amit az én Atyám felőlem határozott, és az én Krisztusom érettem tett. Ó, üzd el lelkemnek minden homályát és kételkedését, lelki szememet irányozd e drága titokra, s erőd által egyre mélyebben szálljak alá annak csodálatos mélységeibe.

Áldalak Téged, Szentlélek Isten erődért, amellyel lelkemben elültetted és nagyra növelted a láthatatlan dolgok szerelmét, és rászoktattál arra a szent öröme, amely Isten országa javainak birtoklásával jár.

Könyörgök Hozzád, ne engedd, hogy szemem megakadjon a világ hiúságain, vagy vágyaim rátapadjanak e muló világ csalóka és kisértő képeire, hogy lelkem törbe ejtsék a Sátán szemfényvesztései, sőt biztass, emelj a nagy, tiszta valóságok hófehér birodalmába, a dicsőség hegycsucsai felé. Némuljon el mögöttem a világ hialármája, folyjon ködbe minden palotája, csillogó valósága, vesztőhelyei és játszó erei, én pedig mint elszánt vándor, haladjak felfelé, dicsőséged óriás birodalmában, a csucs felé hevülő lélekkel és ujjongásban zakatoló szívvvel. Mutass nekem e magasságokon csodálatos látásokat, táruljanak fel előttem gondolataid és tanácsaid, ítéletednek és gondviselésednek utjai.

Áldalak Szentlélek Isten, hogy engem nem hagyta el árvaságomban, tanácstalan és reménytelen állapotomban, mikor a szívem üres, a lelkem csüggeteg volt, ha-

nem körülvettél engem a Szentek társaságával. Mögöttem felnőttem, mint egy sötét árnyék, a világ fejedelmének alakja, ki azért jött, hogy elragadjon mindeneket, de Te betakartál, mint egy fényes felleg, és körülöttem sátrort vont az én Uram főpapi imádsága. Köszönöm neked, hogy megittattál a pünkösdi mámorával, és arcom kipirult és szemem csillogott a Bárány lakomáján, ahol én is minden méltatlanságom ellenére hivatalos vagyok, s ahol az én örömem lett minden jelenvalóknak öröme. Könyör-
gök hozzád, tarts meg engem ebben a társaságban; jobb és balkezem felől szenteknek, bizonyosságtevőknek, elhi-
vottaknak hosszú sora álljon. Imádságuk és példájuk se-
gítségem legyen, mikor megbotlik a lábam, vagy balgatag
fejem szédülni kezd. Ha pedig utolsó óráim elkövetkezik,
s elmosódnak körültem a földi arcok: az ő fényes arcuk
mosolyogjon rám édes biztatással, s köszöntsenek engem
mint boldog megérkezőt. Amen.

Miatyánk /RAVASZ LÁSZLÓ: Hazafelé.../
Végének: Jövel Szentlélek, szállj le ránk /62.ének/
Aldás: Vegyetek Szentlelket. Amen.

////////////////////////////////////
Mit hiszel a Szentlélekről?

Hiszem először, hogy Ő az Atyával és a Fiúval egyen-
lőképpen örök Isten.

Másodszor, hogy Ő nekem is, adatott, engem is igaz hit
által Krisztusnak és minden Ő jótéteményének részesé-
vé tesz,
vigasztal és velem marad mindörökké.

Hol ígérte Krisztus, hogy Ő minket vérével és Lel-
kével olyan bizonyosan megmos, amint megmosattatunk a
kereszttség vizével?

A kereszttség szereztetése alkalmával, midőn így szolt:

- "Elmenvén tegyetek tanítványokká minden népeket,
megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentlé-
leknek nevébe. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül;
aki pedig nem hisz, elkárhozik.

- Ez az ígélet ismétlődik meg akkor is, midőn a
Szentírás a kereszttséget "ujjászületés fürdőjének" és
"a bűnök elmosásának" nevezi.

/Heidelbergi Káté/

NŐEGYLETÜNK ÉLETÉBŐL I.

A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet lelépő elnöknőjének, Éva de Matute-nak bucsuszavai. Elmondta az 1982. március 28-án tartott szeretetvendégségen.

Mint minden évben, most is összejöttünk, hogy testvéri közösségben töltsük el a mai böjti vasárnap estét.

Amikor szeretettel köszöntöm kedves vendégeinket, ezt az alkalmat használom fel arra, hogy a Nőegylet elnöknői tisztét átadva mindenkitől elköszönjek.

Megbízatom lejárt, s a ma reggel tartott közgyűlés Vladárné Máriát választotta meg új elnöknőjének. Kérem, fogadják szeretettel és támogassák minden munkájában. Bizonyos vagyok benne, hogy -ugyanugy, mint én- a legnagyobb egyetértésben fog együtt dolgozni a róm. kath. Nőegylettel és a többi magyar társadalmi egyesületekkel. Isten áldását kérjük munkájára.

Sajnálom, hogy személyes -családi- okok miatt nem tudom folytatni munkámat. Sajnálom, mert úgy érzem, tizedrészét sem tudtam elvégezni annak a munkának, amit tervbe vettem, és szerettem volna véghez vinni. Remélem, a jó Isten ad még alkalmat az életben, hogy terveimet az egyház és a Nőegylet javára egyszer megvalósíthassam.

Sajnálom a távozásomat, mert nagyon szívesen működtem együtt dr. Domján János lelkipásztorral, és feleségével, Erzsikével, de majd kivétel nélkül minden asszonytestvéremmel együtt.

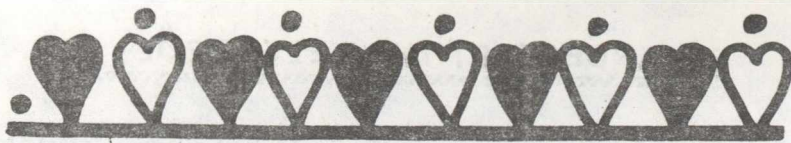
Legyen áldás a Nőegylet minden munkáján.

ÉVA de MATUTE

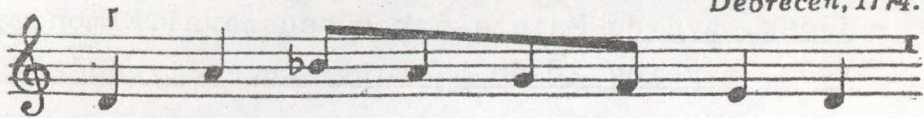
A NŐEGYLET

március 28-án gazdag műsorú, meleg hangulatú szeretetvendégséget rendezett. Az asztalokat asszonyaink terítették meg.

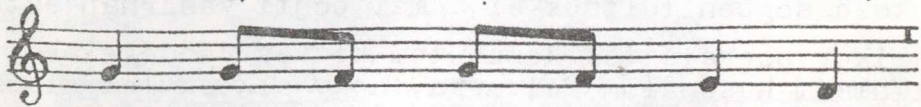
A testvéri találkozón Gróza József róm. kath. lelkész-szel részt vett és felszólalt Bóday Jenő kanadai szerzetes is, akit böjti sorozat tartására hívott meg a helybeli rkath. egyházközség.

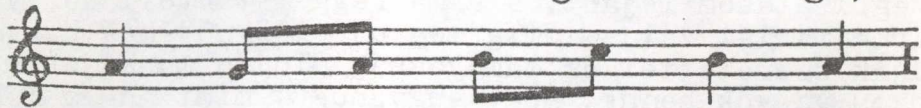
Debrecen, 1774.

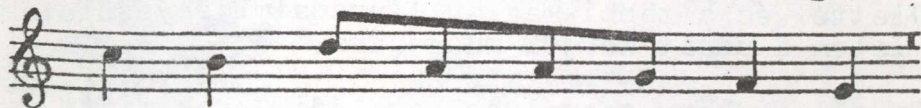
Jö- vel, Szent-lé- lek Úr Is- ten,

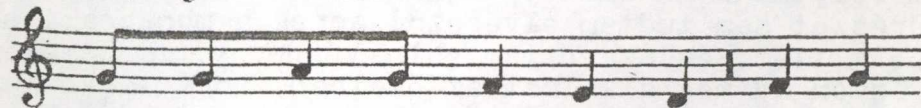
Lel- künk-nek ví- gas- sá- ga,

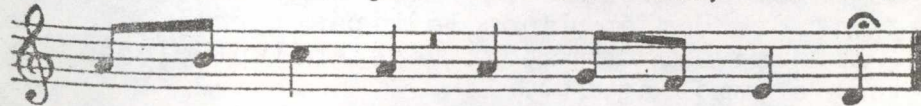
Szí- vünk-nek bá- tor- sá- ga,

Ad- jad min- den hí- ve- id- nek

Te szent á- ján- dé- ko- dat; Jö- vel,

ví- gasz- ta- ló Szent-lé- lek Is- ten!

2. Jövel, megnyomorultaknak Nemes vigasztalója,
Árváknak édes Atyja! Töltsd bé siralmas szívünket
Mennyei nagy örömmel. Jövel, mi lelkünknek Édes
vendég!

A vigasztaló Szentlélekért esdő, 10 versből álló ének
szerzője Batizi András /mh.1546 után/. Irt Kátét, bibliai
históriás énekeket, egyik aláírója volt az Erdődi Hitval-
lásnak /1545/.

NŐEGYLETÜNK ÉLETÉBŐL II.

Vladárné Mária, a Nőegylet elnöknője beköszöntő szavai:

A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet most tartott tisztújító közgyűlésén Matutené Éva, családi kényszerű indokaira hivatkozva lemondott elnöki tisztéről. A Nőegylet minden tagja sajnálattal vette tudomásul távozását, s kifejezte reményét, hogy értékes munkájára a jövőben is számíthat.

A tisztújítás során a tisztikar a következőképpen alakult: Elnöknő: Vladárné Mária, alelnöknő: Martonné Aranka, az ujonnan betöltött titkári tiszten Sándor Gizella lett a titkárnő. Pénztáros: Nyergesné Aliz, jegyző Palóczné Rita. Az egyes munkabizottságok tagjai továbbra is megtartották megbízatásukat. Munkánk kezdetén Isten segítségét és áldását kérjük a tagokra a tisztségviselőkre, hogy szolgálatunkat elődeink példáját követve eredményesen végezhessük, és munkánknak lehessenek jó gyümölcsei. Munkánkat erre a bibliai ígére alapozzuk: "A jótékonyaságról és az egymással való közösségvállalásról el ne feledkezeteke, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten". /Zsid 13,16/

Ez év októberében Nőegyletünk fennállásának 30 éves fordulójára emlékezhetünk, mint olyan szervezetre, amely a magyar gyülekezetben a jótékonyaság és a szeretetben való közösség és összefogás nemes céljait szolgálta.

30 év hosszú idő, és már csak néhányan vannak közöttünk az alapító tagok közül. De -bár soha nem volt nagy a rendszeresen dolgozó tagok száma annyira, ahogy szerettük volna- mindig volt munkás kéz és áldozatos szív, amely az elkezdett munkát tovább végezte. A munkánkért nem vártunk köszönetet, és eredményeinkkel nem hivalkodtunk. Az Ur Jézusnak kívántunk szolgálni, mint az evangéliumi asszonyok /Lukács 8,2-3/, s hitből és szeretetből segíteni a gyülekezetben ott, ahol szükség volt rá.

Mint magyar protestáns Nőegylet elsősorban a gyülekezetben a helyi jótékony munkában segítettünk. De nem feledkeztünk meg a venezuelai, továbbá a hazai és erdélyi rászoruló testvéreinkről sem. Nem is mindig csak protestánsokat támogattunk. Az inség és betegség sem válogatja meg, hogy milyen felekezetű embertársunkat lá-

togassa meg. Ha rászorul és magyar, mindig számíthat segítségre, ha hozzánk fordul. Amikor mi konfirmáltunk, hitünk szeretete mellett a magyarságunk szeretetében is megerősödünk egy életre.

Céljaink közt szerepel továbbá az is, hogy befogadó hazánk jótékony célú egyesületeit segítsük készpénzadó-mánnyal társadalmi segítő munkájukban.

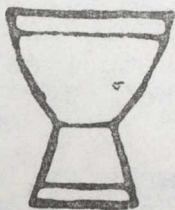
Egyik legkedvesebb munkánk azonban a szeretetvendégségek, gyermekünnepélyek rendezése. Ezek fogják össze testvéri közösségbe gyülekezetünk és a magyar kolónia tagjait. Lelkileg is egyek igazán a Jézus Krisztusban vetett hitben vagyunk.

Miért mondtam el mindezt? Azért, hogy a fiatalabb asszonyok és leányok lássák, miért rendezünk őszi vásárt, miért tartunk összejöveteleket. Minden pénz, amit gyűjtünk, nemes célra megy. Nem vagyunk igazán hívők és magyarok, ha nem törődünk a másikkal, akit Isten reánk is bizott. Nem az elismerésért és dicsőségért dolgozunk, hanem azért, mert az Urnak kedve telik az ilyen szolgálathoz.

Várunk minden fiatal asszonyt, leányt, hogy érezze velünk az adni tudás örömét, és vegye át az eltelt 30 év legnemesebb hagyományait és az örömszerző szolgálatot!

VLADÁRNÉ MÁRIA
a Nőegylet elnöke

URVACSORAI MEGAJÁNLÁS

Az urasztala megterítését megajánlották tavasszal: özv. dr. Nyerges Miklósné, Jám-bor Sándor és felesége, konfirmációra és Pünkösdre: Pesti Tamás, Pesti Tibor, Szilágyi Dalma, Szilágyi Gábor, Szilágyi Tibor és Tarlós Erzsébet.

Ez alkalommal adakoztak először urvacsorai szent jegyekre konfirmált fiaink és leányaink.

TANÁCS

Kiket szeretsz, s akik szeretnek,
De bántanak, és megsebeznek,
Ne haragudj rájuk sokáig!
Öntsd ki szived, s ha letörölted
Fájdalomtól kicsordult könnyed:
Bocsáss meg! Hidd enyhedre válik.

Ó, egymást hányszor félreértjük,
Szeretteinket hányszor sértjük,
Bár szivünk éppen nem akarja.
Mi is talán vérzünk a sebben,
Nekünk is fáj, még élesebben,
De büszkeségünk be nem vallja.

Ne légy ily büszke, légy őszinte,
Hived lesz legott azzá szinte,
Gyanu oszlik, anyhül a bánat.
Oly váratlan jöhet halálunk,
S ha egymástól haraggal válunk,
A sirnál késő a bocsánat!

»A CSEREGYEREK«

A két világháboru előtt a történelmi Magyarország területén különböző anyanyelvű népek laktak. Ezeknél az egymás megértésének első feltétele az volt, hogy megtanulják egymás nyelvét, s mindegyik megtanulja a magyart. De még az első világháboru után is, ha az utód-államokkal kellett megbeszéléseket folytatni, magyar nyelven beszéltek, mert azt mindenki értette és beszélte. A Nemzetközi Dunabizottság alkalmazottai is vagy magyarok voltak, vagy a Dunagőzhajózás magyar műszavait használták. Erről sokszorosan volt alkalmam személyesen meggyőződni. Hiszen a Duna magyarországi szakasza a leg-hosszabb, s a Duna-tengeri forgalom a csepeli kikötő-ig fut fel.

A kormányzat a honi és külföldi, idegen nyelvek tanítását is nagy mértékben elősegítette. Bölcs intézkedése volt az a két háboru közötti időnek, hogy az oktatás nyelve nem volt kötelező, ha a kötelező tananyagot magába foglalta. Így éppen a leghiresebb kollégiumok választottak szabadon idegen nyelvet a tanítás nyelveként: a premontreiek Gödöllőn franciául tanítottak, a bencések Pannonhalmán olaszul, a sárospataki református kollégiumban angolul stb. De már kisgyermek korban is járhattak csemetéink idegen nyelvű iskolába, mert Budapesten volt francia, német és angol óvoda is. Sőt a szomszéd országok még középiskolát is tarthattak fenn hazánkban, amelyik a saját nyelvén tanította a kötelező tananyagot. Ilyen volt a német birodalmi és a királyi olasz gimnázium.

A mult században pedig egy igen egyszerű és nagyon eredményes nyelvtanulási mód volt honos. Ez a gyermekcsere volt. Az alföldi magyar család felküldte gyermekét német ajku szepességi ismerős vagy rokon családhoz, és annak gyermekét elvállalta helyette. A gyerekek egy esztendő alatt tökéletesen elsajátították a vendéglátók nyelvét,

és nem egyszer a vendéglátó családtagok is a vendégyerek nyelvét .

Apámék négyen voltak fiutestvérek és sok esztendőn keresztül egy velük egykoru francia fiu volt a háznál. A családon belül franciául beszéltek, és a francia fiu járt velük a Kálvin-téri református gimnáziumba, s tökéletesen megtanult magyarul. Ezt az urat én vagy 50 évvel később ismertem meg, amikor is megjelent Budapesten, ahová őt a kormánya főkonzulnak nevezte ki, éppen azért, mert tökéletesen beszélt magyarul. Apám a tökéletes francia tudásának pedig külügyminiszter korában vette nagy hasznát. Anyáméknál is volt több éven keresztül egy francia leányka, és náluk is otthonos volt a francia beszéd. A mi gyermekkorunkban a német volt a második nyelv, és csak harmadiknak tanultuk a franciát. Több vakáción át francia-Svájci fiu volt az otthonunkban, és csak franciául volt szabad beszélni. Pár év múlva angol pajtást kaptunk.

Számtalan hasonló példát tudnék felsorolni a legkülönbözőbb országokban szokásos gyermekcserére. Így aztán nem csoda, hogy a Nemzetközi Rotary Club is felkarolta a gondolatot, és a világ minden részében szervez diákcsere-t. A mai napig már sok-sok ezer gyermekcsere bonyolódott le. A csere itt egy iskolaévről szól. A cserére kerülő diákot a helybeli Club választja ki - nagy gonddal, mert hiszen a gyermek viselkedése az országának jó vagy rossz hírét kelti az idegenben. Viszont az új ország nyelvét és szeretetét hozza magával, ha hazatér, mert egy boldogan eltöltött diákév után nehezebbé esik a válás, és egész életén át vonzalmat érez a vendégország iránt. A csere még anyagilag is előnyös, mert az utiköltségen kívül nem kerül semmibe sem. A cseregyerek alszik a "cseréje" ágyában, eszi annak ételét, jár annak iskolájába, szóval teljes mértékben helyettesíti őt.

Mindezek ismeretében megkérdezem: Miért ne lehetne diákcsere-t szervezni Kelet és Nyugat között? Miért jelentene akadályt a gyermekcsereben akármilyen "ideológiai" különbség? Nem éppen ez bizonyítaná legjobban, hogy ilyen elválasztó kényszer már nincs?

Én elsősorban hazánkra gondolok. | A Rotary Club nyu-

gati szervező és ellenőrző feladatát itt az egyházak vehetnék át, amelyek az egyházi élet szabadságának biztosítására az állammal Egyezményt kötöttek. Miért ne lehetne az egyházak felelősségét a hazai gyermekcserére is kiterjeszteni? Az egyházak kölcsönös bizalmat élveznek otthon és Nyugaton, ha a magyarság erősítésének előmozdítására vállalkoznak.

Mert sok szülő van, aki Venezuelában született gyermekének hézagos, vagy hiányzó magyar tudását szívesen egészítené ki. Ez egy esztendő alatt könnyen sikerülne, ha elküldené gyermekét Magyarországra; az ideérkező magyar gyerek pedig megtanulna spanyolul, ami komoly hasznot jelentene számára, hiszen a spanyol ma a második világnyelv az angol után, és Budapesten, de még vidéken is keresik a spanyol levelezőt. A haza küldött gyermek viszont a magyar nyelv elsajátításán túl még megismerné a szülei hazáját, megszeretné annak népét, megismerné szokásait, népművészetét és egész mai életét.

Nagyon szép és dicséretes dolog, ha mi itt Venezuelában megtanítjuk a gyermekeinknek Magyarország földrajzát és történelmét. De mindez légüres térben marad, ha nincsen mihez kötni. Kis unokám korán jól beszélt magyarul, s járatos volt a magyar történelemben, földrajzban, kissé az irodalomban is. De nem érzett különös vonzódást az óhaza iránt. Mikor azonban vakációra hosszabb időre ment Magyarországra, egy sajátos valóságérzéssel tért vissza és rajongásig magyar lett. Már pedig emigrációs életünknek egyik legnemesebb feladata az, hogy gyermekeinket megtartsuk a magyarság számára. Ki ne akarná ezt Magyarországon?

A csere legalkalmasabb ideje a 14-17 életév. Ez azt jelenti, hogy azt érettségi előtt, vagy közvetlen utána kellene lebonyolítani. Aki a cserét szervezi, annak a cseregyerek egész lelkületét meg kell ismerni, s tisztában kell hogy legyen a gyermek szellemi-erkölcsi színvonalával. Ugyiszintén ismernie kell a családot is, amelyhez a cseregyerek érkezik. A cserében résztvevő két családnak összhangban kell lenni, hogy a cserediák igazi otthont találjon, s becsülje és szeresse vendégszüleit és vendégtestvéreit, akikkel majd együtt fog iskolába járni. A cserét legjobb volna augusztusban lebonyolítani, mert akkor mindkét országban iskolaszünet

van, s ez jó kezdet volna a megszokáshoz.

Sokan azt mondhatnák, hogy ma már az intézeti nevelés az általános, és a falusi gyerekek is egyetemi városi korszerű kollégiumokban tanulhatnak. Megmondom, miért nem gondolnék erre a cseregyerekek esetében. A kollégiumi nevelésnek sok haszna van, és előnyeit érdemes felhasználni. De a cseregyereknek éppen az említett

"az igazi otthon melegét"

korban a legnagyobb szüksége van arra, hogy az idegenben a család gondoskodását, légkörét, szeretetét érezze, és ezt a hazai fiatalok által könnyebben megszokható kollégiumi fegyvelés "intézeti" nevelés semmiképpen nem adhatja meg számára. Akkor jobb, ha rövidebb időre csak látogatóba megy haza. De akkor is családhoz. Mert amint a család a társadalom alapsejtje, és nem akármilyen szervezet éppen úgy a nevelésnek is a család marad első letéteményese az iskola és intézet mellett. Ezeknek a család a nevelés pótolha-

tatlan alapozója és korrekciója lehet.

Ha meg a cseregyerek történetesen nem főiskolára, egyetemre készül, hanem szakmát tanul, akkor az ott nyert ismeri oktatás, vagy kereskedelmi pályára készülés szintén komoly nevelő hatásokat hozhat egész életére.

A San Cristóbal-i Rotary Club már több mint 30 cserébonyolított le, hála Istennek eddig kivétel nélkül sikerrel és jó eredménnyel. Ez év augusztusában 5 cseregyereket várunk: négy angol, egy német nyelvterületről. Persze ugyanannyi cseregyerek megy családokhoz, köztük egy magyar.

Nagyon örülnék, ha gondolatom magva termékeny talajra hullana. Bármilyen további kérdésben szívesen adok választ vagy tanácsot. Címem: Apartado 183. San Cristóbal 50001. Venezuela.

Dr. PUKY PÁL

Kedves Szerkesztőség!

Valahol olvastam, egy angol lapban. Eredete, szerzője ismeretlen, de a tartalma - valóság és igen nagy lelki támasz lehet.

- Egy éjszaka különös álma volt egy embernek. Azt álmodta, hogy együtt sétált Istennel a tengerparton. Felnézett az égre, s ott egymás után jelente-tek tűntek fel az életéből. Minden egyes képen két pár lábnyomot látott maga mögött a homokban: az egyik az övé volt, a másik az Istené.

Mikor az utolsó jelenet suhant el szeme előtt, azt látta, hogy csak egy pár lábnyom van a homokban. S arra is emlékezett, hogy az életének ez az egyik legszomorubb időszaka volt, és élete mélypontján állott.

Az egésztest nem értette, s indulatosan megkérdezte az Istent: "Uram, azt ígérted, hogy ha elhatározom és követlek téged az életemben, Te velem fogsz járni az egész uton. Most azt láttam, hogy az életem legsúlyosabb idejében csak egy pár lábnyom volt a homokban. Nem értem. Amikor legnagyobb szükségem volt reád, Te akkor magamra hagytál engem?"

Az Isten válaszolt, és azt mondotta: "Drága gyermekem, én sohase hagynálak el. A megpróbáltatások és szenvedések idején, amikor csak egy pár lábnyomot láttál - én vittelek téged..."

Köszönjük a történetet. Felér egy hitvallástétellel.

Szerk.

Amikor a fenti cím emigráns életünknek egyik vitatott kérdése lett, és megosztani kezdte az embereket, akkor valaki így felelt: Ha azt kérdezik tőlem, hogy melyik vagyok előbb, magyar vagy keresztyén, éppen olyan, mint ha azt kérdeznék tőlem, hogy kinek vagyok előbb a gyermeke: apámnak vagy anyámnak? Természetesen egyformán mindakettőnek, és nem lehet hamis ellentétet gyártani belőle.

A kérdés azonban mégis sokszor felvetődik, és mint ha ellentmondana a kettő egymásnak, és választani kellene a kettő közül. Érdemes azért a kérdést feltenni, és elgondolkozni rajta.

A keresztyén embernek, akár protestáns, akár róm. katolikus, a Biblia, az Isten kijelentése az alapja. Az Apostoli Hitvallás a hit alapjait így foglalja össze: Hiszek egy Istenben, / Hiszek Jézus Krisztusban, / Hiszek Szentlélekben, / Hiszek egy közönséges, vagyis egyetemes, keresztyén anyaszentegyházat.

Azt hiszem, ezt az alapot nem vonja kétségbe senki. A keresztyén egyház erre az egyetemes, nemzeti és népi különbségeken túlmenő, általános érvényű alapra épül fel. Még Pünkösöd is, amikor a Szentlélek eljövételéről szóló tanítást mindenki a saját nyelvén értette, azt mutatja, hogy az egyetemesség összefogja a nyelvi, nemzeti különbözőségeket, s magasabb egységben egyesíti a különbségeket.

De a keresztyén hitem megértésében még tovább kell mennünk. A hitet maga Isten adja. Ugy teremtett, úgy "választott ki", hogy higgyek benne. A hit az életem alapjaihoz, a teremtettségemhez tartozik.

Viszont ami a magyarságomat illeti, a magyar voltom a fajomban, nyelvemben, tradícióimban, családomban, szóval életemben születésemtől fogva benne gyökerezik. Így a keresztyénségem és magyarságom teremtési egység. A magyar történelemben a kettő össze is forrott. Ezt mutatja a csatákban elkiáltott "harcos Jézus Mária", a Máriás zászló, a Himnuszunk, a magyar Hiszekegy. Hitemet átjárja a magyarságom, magyarságomat áthatja a keresztyénségem.

De melyik az én keresztyénségem? Az emberi szervezetben lehetnek különbségek, sőt ellentétek. Az egyhá-

zak, mint emberi intézmények tökéletlenségét is tükröznek, bármennyire is egy az alap az evangéliumokban és az apostoli levelekben a keresztyén életre vonatkozólag. Pál apostol is küzdött a hamis próféták ellen.

Miről lehet felismerni a hamis prófétát? A magatartása gyümölcseiről. Arról, hogy milyenek az életének gyümölcsei a két nagy parancsolattal mérve: Szeresd az Urat, a te Istenedet - és: Szeresd felebarátodat, mint magadat.

Hadd alkalmazzuk ezt a mércét a magyarság/igaz vagy hamis voltának felismerésére. Az államforma változó, a történelemmel mérve ideiglenes emberi találmány, ha még olyan szükséges is. A magyarság-tudatom azonban alapvető és maradandó. Egy rendszer elveheti az állampolgárságomat, saját politikai érdekei+szerint. A magyarságomat soha. Miért? Mert a magyar voltom is a teremtettségemhez, a léttemhez tartozik és alapvetően meghatároz. Ember vagyok, de úgy vagyok ember, hogy magyar vagyok.

Hogyan kell magyarnak lenni? Melyik az igazi magyarság? Ennek nincs "Bibliája", nincsenek örökérvényű törvényei. De egységes alapjai vannak. Olyan alapok, amelyek szerint nem vitathatjuk, hogy ki volt jobb magyar: az arisztokrata Széchenyi, vagy a szláv nevű Kossuth. Mert életük tetteiről, a gyümölcsökről ismerhetjük fel magyarságuk igazságát. Az igaz magyarság az igaz keresztyénségben gyökerezik, és vele van összhangban. Mert aki embertelenséget, gyűlöletet hirdet és szembe állít magyart és magyart, az akármilyen magyarkodó propagandával teszi is, ellentétbe jutott a keresztyén hittel. De szembe fordult az évszázados magyar eszményekkel is. Viszont aki hit és szeretet alapján küzd a magyarság fennmaradásáért, s a magyar-érzés fennmaradásáért a jövő generációban, az magyar, bármilyen is az út, amelyen ezt legjobb tudása és érzése szerint ezt előmozdítja.

Az ember nem lehet csak vasárnap keresztyén. Nem lehet csak nemzeti ünnepen magyar. Mindkettő áthatja az egész életet, és mindkettő elválaszthatatlanul egybe-forr az életben.

Magyar vagy keresztyén?

A válasz: elválaszthatatlanul mindkettő!

Mt. Rainier Md. 5.20.82

"Kedves Domján Tiszteletes Ur!

VIA AIR MAIL

ur keresztelt meg 1938-ban a Külső Józsefvárosi templomban. Fiatalon oda jártam, ott éreztem igazán jól magam, és értettem az ígét, amit hirdettek. Mondtam is anyukámnak, amikor elköltöztünk Pesterzsébetre, hogy csak a Kőrös utcába járjunk ezután is. 1970-ben voltam Budapesten, akkor találkoztunk.

Hát most az az érdekes dolog történt velem, hogy ahogy nézegettem az amerikai Bethlen Naptárt, látom, hogy a venezuelai egyházba most iktatták be Tiszteletes urat. A meglepetéstől nem is tudtam szólni. Elgondolkoztam, hogy több mint 40 évig lehetett lelkész a Józsefvárosban, és most az Isten Délamerikába rendelte. Vannak még meglepetések és csodák a világon. Egyedül Istené a dicsőség!

Itt küldök dollárt, legyen szives beváltani, és nekem a városról, vagy egy kávécsérjéről képeslapot küldeni, és megírni, hogy érzi magát? Hogy tetszik az örök nyár? Caracas ahogy látom, közel van az Atlanti Óceánhoz és jó fekvésű. Kell-e spanyolul is prédikálni? Hozzá tudott-e már szokni az ottani időjáráshoz?

Ha egy pár sort ír is, minden érdekel.

Üdvözlöm, és sokszor ölelem

Balogh László "

Magánlevelezés, ha még oly kedves is, nem tartozik a nyilvánosság elé. Ha mégis közöljük a fenti sorokat, annak biztonyságaként tesszük közzé, hogy az egyszer elvetett mag hitet teremhet, hogy az Isten hívő népének tagjait ezer mértföldek távolában is összeköti a hit közössége, és ha Isten egyszer összeforrasztotta a gyülekezetben az életünket, az -mint a szeretet- el nem mulik.

"GYÜMÖLCSÉRŐL ISMERIK MEG A FÁT"

volt a főtémája az Európai Magyar Evangéliumi Ifjusági Konferencia 23-ik nagyheti találkozójának, amelyet Heidelberg mellett, a kies fekvésű Wilhelmsfeld üdülőhelyen rendeztek meg április elején. Nyugat- és Északeurópa államaiból mintegy 80 magyar résztvevő jött össze. A gazdag programot istentiszteletek, biblia- és imaórák, előadások és egyéb, közösséget erősítő alkalmak alkották.

A főtéma keretében idén főképpen a Tízparancsolat második táblájának jelentőségéről volt szó. A bevezető közös bibliatanulmány: "Jó fa, jó gyümölcs" címen a keresztyén erkölcstan alapkérdéseit világította meg. Három reggel evangelizációs előadás hangzott el. Az ige-hirdető "Öbenne élünk" összefoglaló gondolattal a Ján 15. fejezete alapján mutatott rá etikai magatartásunk normájára.

A gyermek-szülő viszonyát szabályozó parancsolatról egy pedagógiai főiskolai tanár tartott előadást. "Szülők és gyermekek kapcsolata és annak kihatásai a gyermek jövőjére" címen arról beszélt, hogy a lélektan és egyéb kísérletek tanulságai szerint elkerülhetetlen szükségesség a szülő-gyermek viszonyának rendezettsége. A "Ne ölj" parancsolat kapcsán egy orvostanhallgató beszámolt azokról az esetekről és lelkiismereti problémákról, amelyekkel a mai keresztyén orvosnak szembe kell néznie. Egy református lelkész "Eladó az egész világ?" címen az Isten teremtett világával és a saját javainkkal való hü sáfárkodás kötelezettségét véste a hallgatói lelkébe. Egy evangélikus lelkész "Hűség: áldás, vagy teher?" című előadásában a keresztyén házasság értelméről szólt. Utána csoportmegbeszélés keretében a fiatalok egyik nagy kérdése, a párválasztás került előtérbe. Itt egy református lelkipásztor és egy mérnöknő családanya tett bizonyosságot saját tapasztalatairól a csoport munkában résztvevők előtt.

"Legyen a ti igenetek igen" címen a szavaink értékéről egy papné vezetett kerekasztal megbeszélést. A

hozzászólásokat egy mérnök, teológiai nőhallgató, középiskolás diák, orvostanhallgató és evangélikus lelkész tartotta. A fiataloknak kívánt segítséget nyújtani egy evangélikus lelkész a "Vallási zürzavarok világában" témakörrel tartott előadásában. Ennek bevezető részében öt konferencia tag részletet adott elő Illyés Gyula "Tiszták" című drámájából, hogy a hallgatók megismerkedjenek a szekták, vallási mozgalmak problematikájával. A részlet a XIII. században nagy szerepet játszott vallási mozgalmat, az albigensek vagy katharosok irányzatát mutatta be. Utána az előadó néhány mai "ifjúsági vallást" ismertetett, végül iránytűként néhány szempontot sorolt fel, hogy keresztyén hitünket eligazítsa a lelki életet megzavaró vallási káoszban.

Két előadás **szólt** a nem keresztyén erkölcsi rendszerekről. Egy róm. kath. lelkész a keresztyének és marxisták etikai vetélkedését ismertette, egy református lelképásztor egyéb vallások és világnézetek erkölcs-tanáról számolt be. Egyik este egy Svájcban élő erdélyi származású festőművész a "Jó és rossz művészetről" tartott előadást. Előadását vetített képekkel illusztrálta. Nagypénteken -istentisztelet előtt - A. Dürer Jézus szenvedését ábrázoló metszeteit vetítették le, hogy a konferencia tagjai együtt művészi alkotások segítségével is még jobban elmélyedhessenek az ünnep jelentőségében. Egyik este zenei műsor hangzott el: az előadó Bartók Béla életét és munkásságát, majd a művész "Cantata Profana" alkötését ismertette, és játszotta le lemezről. A résztvevők irodalmi est keretében megemlékeztek Arany János halálának századik évfordulójáról: egy magyarszakos tanárnő felolvasást tartott, a konferencia résztvevői pedig több Arany költeményt adtak elő. Egy teológiai hallgató a keresztyén ember embertársi spontán szolgálatáról beszélt, s beszámolt egy braziliai gyermekotthonban eltöltött önkéntes gyakorlati évről. Beszámolóját vetített képekkel illusztrálta.

A konferenciát megnyitó istentiszteletet református, a nagypénteki istentiszteletet és urvacsoraosztást evangélikus lelkész végezte. A záró istentiszteletet Nagyszombaton tartották. A hétközi esti áhitatokon husz éve aluli fiatalok szolgáltak, evangélikus fiatal lelkészneveléssel. A fiatalok az írásmagyarázatukban a Lélek

gyümölcsseiről szóló bibliai igéket vették sorra. A reggeli áhítatokat, imaórákat az idősebbek vezették. A kisgyermekkel a konferencia önként vállalkozó tagjai foglalkoztak: vasárnapi iskolai tanítást tartottak, éneket tanítottak és játszottak velük. A konferencia résztvevői hagyományossá vált kirándulás keretében ez alkalommal Speyer városának nevezetességeit tekintették meg. Speyer volt az a hely, ahol az 1529-ben tartott birodalmi gyűlésen először nevezték a reformáció hiveit. protestánsoknak.

A konferencia során a "Diákpárlamentnek" nevezett ifjúsági fórum kétszer is tartott ülést. Elhatározták, hogy 1983-ban a magyar róm. kath. egyetemi szervezettel és az idősebbeket magába foglaló Magyar Protestáns Szabadegyetemmel karöltve, Belgiumban ökumenikus husvéti konferenciát rendeznek, amelyre mintegy 300 résztvevőt várnak.

Amikor a találkozó végén a résztvevők együttesen kiértékeltek a konferenciát, szinte minden hozzászóló arról tett bizonyosságot, hogy az idei találkozóról meggyazdagodva tér haza otthonába.

-y -y

A fenti érdekes, és értékes információkat nyújtó beszámolót a határokon túli protestáns egyházi munka egyik szeniorától kaptuk. Bár Délamerikában lehetne hasonló ifjúsági konferenciát rendezni.

Szerk.

SAJTÓSZOLGÁLATUNK

A hazai Reformátusok Lapja az "Üzenét" böjti számában megjelent lelkészi évi jelentésből mintegy két hasáb terjedelemben közöl részleteket. Hazai vonatkozásu izelitőt ad Jámbor Sári h. cserkészparancsnok külföldi utibeszámolójából is.

Örülünk, hogy a magyar gyülekezetek időnként hirt hallanak rólunk az egyházi sajtó hasábjain. Hireiket mi is érdeklődéssel olvassuk, még ha a hajópostával két-három hónap elteltével érkeznek is meg. Ilyenkor érezzük jobban, hogy mégis csak nagy ez a 14 000 km távolságu óceáni "közbevettetés".

»ÜZENET« AZ ÜZENETRŐL

Meghatóan meleg visszhangja támadt olvasóink körében a gyülekezeti lapunk jövőjével és küldésével kapcsolatos felhívásnak. Személyes beszélgetésekben, levelekben -tengeren tulról is- annyi megbecsülést, szeretetet és bátoritást éreztünk a szavak mögött, hogy a mi szavainkat hidegnek érezzük, amikor érte őszinte köszönetet mondunk. A kapott visszhang nemcsak kötelezi a presbitériumot, hanem erőt és ösztönzést is ad a további munkához.

Az elismerő szavak mellé sok esetben kaptunk anyagi hozzájárulást is. Ezek felekezeti különbség nélkül a magyarság minden rétegéből jönnek, s ez azt a meggyőződést is kifejezi, hogy a magyarság egyik fellelegvára a templom, akár csillag, akár kereszt van a tornyán. A külföldről érkezett levelek és hozzájárulások mögött az a segítő szándék áll, hogy elősegítsék a kiadását és részt vállaljanak az emelkedő postaköltségekből.

A biztató válaszokra és a posta késedelmességére tekintettel egyelőre elhalasztottuk a címek rostálását, s azoknak is küldünk külföldre -és itthon- akik nem nyilatkoztak, kérik-e tovább a lapot. A válaszokat azonban várjuk, s azt is, hogy rendszeresen, jól megkapják-e a lapunkat. Válasz hiányában ugyanis azt kell feltételeznünk, hogy rossz vagy nem létező címre megy a lap, és felesleges kiadást fizetünk.

A hozzájárulást köszönjük, az adományt elfogadjuk, de ismételjük: ez nem alapfeltétel. Ha valakinek az "Üzenet" örömet szerez, ha lelki segítséget jelent, annak továbbra is szívesen küldjük. Azt sem hisszük, hogy minden szám mindenki számára egyformán érdekes. A magvető bibliai példázatára gondolunk: ha csak egy mag is jó földbe hull, ha csak egy mondat, egy gondolat is világosságot ad az olvasónak, s ha segítséget ad a hit, a hűség, a magyarnak megmaradás útján, elértük célunkat. De azt elkerülni akarjuk, hogy lapunk felesleges nyomtatványként kerüljön a papirkosárba, vagy a nemlétező címek postai süllyesztőjébe.

Mai felhívásunk ezért azoknak szóló "üzenet" akik-

től itthon, vagy külföldről még nem kaptunk választ. Élő kapcsolatot szeretnénk olvasóinkkal. Ezt a megírt és elküldött válaszok teremthetik meg.

AZ «ÜZENET» POSTÁJÁBÓL

Sárospatakról

Dr. Ujszászy Kálmán, gyűjteményi igazgató, tiszáninenni egyházkerületi főgondnoktól kaptuk az alábbi sorokat:

"Oly szép és oly tartalmas a böjti "ÜZENET, hogy szükségét éreztem annak, hogy külön megköszönjem. Isten áldja meg a gyülekezetet, és áldja meg szolgálatotokat."

Mi is köszönjük a meleg, bátorító sorokat, s a felejtethetetlen sárospataki emlékeket idéző szép képeslapot.

*
Pátkai Róbert, lelkész, London: Kezdetől fogva mindig szívesen vettem az "ÜZENETET." Köszönöm a rendszeres küldését. Hálás lennék, ha a későbbiekben is kaphatnám. A gyülekezetnek is küldöm köszöntésemet.

*
Koltai Rezső lelkész, Finnország: Örömmel és hálás köszönettel veszem és kérem az "ÜZENETET."

*
Demes Béláné, Buenos Aires: Öröm, amikor az "ÜZENET" megérkezik, és hálásan veszem, ha továbbra is megkaphatom. Az értékes és mélyen hívő gondolatokat őszinte szívvel köszönöm.

Szontagh György és felesége, Magdi, Tarrytown USA:

1947-től 1960-ig éltünk Caracasban. Szép évek voltak, s mindig nosztalgiával gondolunk vissza azokra az időkre. Munkánkkal hozzá járultunk az új templom építéséhez, s aktív tagjai voltunk az egyháznak.

Nemes gesztus volt, hogy két évtizeden keresztül megküldték az "ÜZENETET." Ez tartotta fenn a kapcsolatot. Fájdalommal vettük tudomásul az öregek távozását. Sok új név merült fel, akiket nem is ismerünk.

A jó Isten segítségét kérjük további munkájukban.
Kérjük továbbra is az "ÜZENETET."

Venezuela mintegy egy millió km² nagyságu ország és hatalmas területén sok helyen találhatók elszórva magyarok, köztük hitükhöz hű protestánsok. Puerto La Cruz és Barcelona szinte összeépült ipari és kereskedelmi nagy központban már az elmúlt években is volt időnként

istentisztelet. Idén április 26-27-én gyült össze egy kis gyülekezet Kecskemétiné Lujza otthonában, és a késő esti órában volt családi istentisztelet és urvacso-raosztás. Az interior szolgálatnak elengedhetetlen része a családlátogatás, amire a hivek számítanak is.

Az odautazás gondját -autóval- egyik presbiterünk vállalta, a visszautaztatását -helyi légitjáráttal- egyi belső egyházi munkás férfitestvérünk.

A presbitérium legutóbbi gyűlésén határozatot hozott, és megbizta a vendéglátó asszonytestvérünket a helyi gyülekezeti szórvány gondozásával.

* MOSOLY *

» A PÉLDÁNY «

A konfirmációi oktatás összefoglalójára -amit régen vizsgának neveztek - érthető izgalommal készültek a gyerekek, s azt a magyar nyelvet beszélték, amit a legjobbnak tartottak.

Igy történt, hogy amikor az a kérdés hangzott el, kit lehet presbiternek megválasztani, buzgón az egyik leány jelentkezett, mint aki legjobban tudja. Bátran ki is vágta: "Azt, aki példányt ad." A kérdésre - Mit ad?, már bátortalanabban, de ráfelelte: "Példányt!"

A mai köznyelven ugyan mi példának mondjuk azt, amit egy jó egyháztagnak mutatni kell. De mennyivel erősebb és szemléletesebb a másik szó, ami az emigrációban született gyermek emlékezetében megragadt, s amit Cecén született édesanyjának szép dunántuli nyelvén nem egyszer hallhatott. Hogy is mondja Károli: Példányképei a nyájnak / 1Péter 5,3 /.

* SZÉP MAGYAR SIKER *

A magyar kolónia életének világi eseményei nem tartoznak lapunk tárgykörébe. Most azonban kivételesen meg kell emlékeznünk a cserkészfiatalokból alakult Gyöngyösbokréta népi táncegyüttes kiemelkedő sikeréről.

A tánccsoport a múlt évben 14 nemzet népi táncegyütteseinek között megnyerte a verseny fődíját. Mint ilyen idén versenyen kívül rendezője lett a találkozóknak. De a magyar fiatalok, versenyen kívül bemutatott számaikkal most is átütő sikert arattak. Táncaikkal köztük a leányok hibátlanul bemutatott "üveges táncával" - a hazai Repülj páva országos verseny legjobb népi tánccsoportjaival sikeresen vehették volna fel a versenyt. A "riseliős" kalocsaiba öltözött rendezők is önfeledten tapsoltak az egyes számoknak.

A verseny, mintegy hatezer főnyi lelkes nézőközönség előtt, egész napon át tartott. A rendezés sikere érdekében szinte az egész magyar kolónia önzetlenül és szívet-lélekkel állt "csatasorba." Asszonyaink süttöttek-főztek, a férfiak szállítottak, felügyeltek, pénztárt kezeltek. A vendéglátás előkészítő munkájának orosz-lánrészét a Marton házaspár vállalta magára. A rendező bizottságok

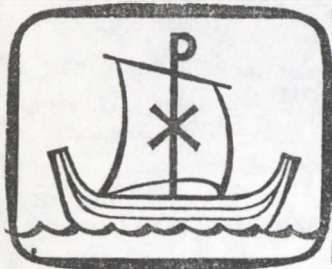
és rendezők, élükön Diegoné Fedor Alizzal, biztosították a hatalmas műsor zökkenőmentes lebonyolítását és a magyaros vendéglátást.

Fiataljaink több évi fáradságos, de lelkes, kitarító munkájának gyümölcse most beérett, s a magyar kolónia önzetlen támogatásával most nagy szakmai és társadalmi sikert aratott.

A magyar sikernek mi is örülünk. Ugy látjuk, fiataljaink tánckulturája megállná a helyét és sikert aratna egy európai köruton is, ha támogatásukra akadnának áldozatkész pártfogók.

Akár az egész magyar kolónia.

Megérdemelnék!

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

SZEMÉLYI HIR. Vladár Pál gondnokunkat a venezuelai nemzetgazdálkodás fejlesztésében kifejtett munkálkodása elismerésül a venezuelai kormány a Munka Érdemrend /Orden el Mérito del Trabajo/ és a Miranda rend adományozásával tüntette ki. A két kitüntetés gondnokunk több évtizedes hű és jelentős munkáját ismeri el. Mi is örülünk az elismerésnek. Életére, további szolgálatára Isten áldását kérjük.

30 ÉVES JUBILEUMUNK. A presbitériumunk tervbe vette, hogy a magyar gyülekezet megalakulásának és a templomépítés kezdetének 30 éves fordulóján ünnepélyesen megemlékezik a számunkra jelentős eseményről. Lapunk következő számában részletes tájékoztatást adunk, és ősszel jubileumi számot szándékszunk összeállítani. Már most kérjük a hűveinket, emlékezéseikkel, írásaikkal segítsenek a szerkesztés munkájában. A múlt nemcsak az élet tanító mestere, hanem az erő forrása is.

KONFIRMÁCIÓ. Amint erről már előzetesen hirt adtunk, Pünkösd napján tartottuk az idejű konfirmációt, ami az egész magyar protestáns gyülekezet ünnepi eseményének számított.

Az elvégzett tananyagról a növendékek szombaton számoltak be a szülők és presbiterek előtt. Vasárnap az istentiszteleten 9-en, 4 fiu és 5 leány, tettek vallást hitükről, tettek fogadalmat, és vették a megáldó ígét, mint utravalót személyes egész életükre. Az ünnepi alkalomra zászlóval jelentek meg a templomban a fiu és leánycserkészcsapat többi tagjai és vezetői, akik sorfalat álltak az érkező konfirmáló cserkész társaik tiszteletére. A fiatalok a népes gyülekezettel együtt jártak az urasztalához.

A konfirmált növendékek -a hittanórára járó kisebb társaikkal együtt- minden hittanórán rendszeresen adakoztak. Adakozásukból ezüsttálat ajánlottak fel az urvacsorai gyülekezet készletéhez. Az adományokat több szülő az ünnepi alkalomra tekintettel kiegészítette.

A konfirmáltak szülei az istentisztelet után szeretetvendégségen látták vendégül az egész gyülekezetet.

Konfirmált gyermekeink: Bisits Claudia, Ladew Sandra, Pálóczi Ilona, Pesti Tamás, Pesti Tibor, Szilágyi Dalma, Szilágyi Gábor, Szilágyi Tibor, Tarlós Erzsébet.

EREDMÉNYKÖZLÉS. A lapunkban közölt Biblia- és egyházismereti verseny legjobb helyezési eredményei a következők:

Az 5-10 éves korosztályban a lehetséges 16 pontból 16 pontot ért el: Opitz Tamás /100 %/, 15 pontot Tarlós László /94 %/, 13 pontot Gyömbér Imre /82 %/.

A 11-16 éveseknél lehetséges 29 pontból 27-et szerzett Tarlós Erzsébet /93 %/, 20 pontot gyűjtött Pesti Tamás /69 %/. Tarlós László itt is indult, és 26 pontot szerzett /90/.

Gratulálunk. Ősztől folytatjuk a versenyt.

CSENDES NAP. A konfirmáló fiatalok egy Los Teques-i családnak vendégszeretetéből május elején másfél napos csendesnapra gyűltek össze. A napot bibliaismereti, ének- és tanulmányi versenyek töltötték ki. A magyar protestáns egyházi élet ismertetése során a növendékek meghallgatták lemezről a debreceni Kántus zsoltáréneklését. A találkozón minden növendék végig részt vett.

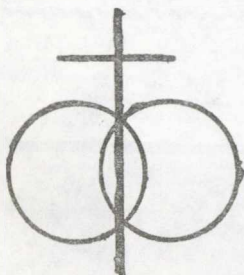
CSERKÉSZMUNKA. A Szent István és Szent Erzsébet cserkészcsapatok vezetői Kölley György cserkészszövetségi elnök részvételével Tovarban értekezletet tartottak. A vezetői értekezleten Domján János lelkész a jellemnevelés lélektani feltételeiről tartott előadást. Az előadást beható megbeszélés követte.

A caracasi magyar kolónia életének egyik ünnepi eseménye volt a Konthur házaspár látogatása és két erdélyi estje áprilisban. Viseletük, szép magyar ejtésük, az utánoszthatatlan eredeti népdalok hitelesen idézték fel előttünk a Székelyföld népét, sorsát, hűségét a földhöz, a multhoz, a magyarsághoz, nyelvünkhöz.

Örömmel láttuk őket vasárnapi istentiszteletünkön Kölley György cserkész-szövetségi elnökkel együtt. Erőt kérünk nagyon jelentős szolgálatukhoz, és azzal bucsuzunk: a viszontlátásra!

Hü templomlátogatóink közt tartottuk számon Imecs Márton és Winkler István kedves erdélyi vendégeinket is. Winkler István rendszeres részvétele és az istentisztelet utáni beszélgetésen való aktív részvétele lassan feledtetni kezdte velünk, hogy nem caracasi, hanem székelyudvarhelyi lakos. Bizonyára magával vitte a venezuelai magyarság megtapasztalt szeretetét erdélyi véreink iránt.

* * *

ESKÜVŐ. Gyülekezeti életünk kedves eseménye volt Regulo Domingo MARCANO-BRITO és JOVANOVIĆ:MÓROČZ Erika esküvője május 15-én a templomban. Életükre Isten áldását kérjük.

A szép számban megjelent násznép után a esküvői vacsorára gyűlt össze, ahol kedves meglepetésként egy 8 tagú ismert mexikói férfileggyüttes adott művészi műsort mexikói népi viseletben /sombroeroban/, eredeti népihangszerek kíséretében.

*

TEMETÉS. Május 29-én volt Pálházi Albin egyháztagunk temetése, aki 57 éves korában váratlanul elhunyt. A gyászistentiszteleten Domján János lelkész hirdette a feltámadás és vigasztalás ígését. Az Este-i temetőben nemzetiszínű szalaggal kötött csokrot helyezett el, és hazai földet szórt az elhunyt koporsójára. Isten adjon vigasztalást a gyászoló családnak.

REPÚBLICA DE VENEZUELA
CORREOS
-9.7.82
1.35

CONGREGACION HUNGARA Apartado 68.360

CARACAS 1062 - A *Venezuela*

Rev. George Pósfay
THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
Boulevard Ferny 150
CH-1211 GENEVE 20 70 Box No. 66
Suiza

IMPRESOS

NO COMERCIALES

ISTENTISZTELETEK RENDJE:

CARACAS: minden vasárnap 9.6.
urvacSORAOSZTÁS a hónap első vasárnapján

VALENCIA: a hónap második vasárnapján 5.6.
urvacSORAOSZTÁSSAL

Szerkesztő bizottság: Dr. Domján János
Eva de Matute
Dr. Vladár Pál

LELKÉSZI HIVATAL és TEMPLOM CIME: Prolongación
4a Ave. con la 3a Transversal de Altamira, Quinta "La
Reforma"; Urb. La Castellana - CARACAS 1062 - A.
Telefon: 33.73.52

Impreso por: ACCION ECUMENICA, Caracas